

Men i Torsdags var han altsaa i København. — Han saa forresten godt ud. Det klæder ham at blive gammel.«

»Men han sagde i Efteraaret, at han vilde til Rusland og bosætte sig der. Han hadede Danmark, sagde han rent ud, — »det nye Jødeland,« som han kaldte det.«

»Han har sikkert i Mellemtiden villet rejse til Alverdens Lande og villet bosætte sig i Alverdens Byer; — han kommer dog sjelden længere end en Dagsrejse fra København. Du veed vel forøvrigt, at han for Øjeblikket igen er begejstret Fremskridtsmand og alle Vegne holder de svulstigste Brandtaler for Tidens Revolutionsværk.«

»Hvad siger du!«

»Ja, han fik nemlig nu paa Foraarsudstillingen solgt et Par store Billeder til en af de mere bekendte, yngre Forretningsfolk her i Byen, og andre af dem har nok gjort Bestillinger hos ham. Han er i det hele kommen paa Mode igen herhjemme. Da nogle af Kunderne tilfældigvis var Jøder, blev det ogsaa straks forbi med hans Antisemitisme. Hans Skaaltaler er nu lutter Lovprisning af jødisk Foretagsomhed og den moderne Storindustri Velsignelser.«

Per kom til at le højt.

»Ja, det ligner ham! Jeg traf ham jo i Efteraaret i Berlin . . . jeg skrev det vist til dig. Vi var ikke saa lidt sammen, og jeg maa sige, at